

HỒI THỨ MỘT TRĂM HAI MƯƠI
LÝ HÀN THU ĐẢ BẠI THÔI THÔNG

Lý Hàn Thu tay phải phóng mạnh thế kiếm ra veo véo hai tiếng . Chàng đã đâm trúng vào cánh tay trái của Phương Tú một kiếm .

Phương Tú tay trái bị thương, con Tiên Chi cầm không chắc đánh rớt xuống đất .

Lý Hàn Thu đưa tay trái ra, cúi mình xuống lượm con Tiên Chi .

Phương Tú nhân lúc Lý Hàn Thu cúi xuống tung mình lùi lại .

Lúc này cỗ xe quái dị đã đuổi kịp tới cách hai người chỉ còn mấy thước .

Lý Hàn Thu nghe tiếng bánh xe chạy gần đến nơi đột nhiên chàng nhảy vọt về phía trước ra xa chừng một trượng .

Lý Hàn Thu ngẩng cổ nhìn lại thì thấy Hàn công tử đứng trong xe thò đầu ra ngoài .

Lý Hàn Thu lạnh lùng hỏi :

- Hàn công tử đây ư ?

Hàn công tử đáp :

- Các hạ không chịu nghe lời cảnh cáo của tại hạ đã thương bá phụ .

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ định chém đứt cánh tay trái lão mới vừa .

Hàn công tử tức giận quát hỏi :

- Chỉ vì con Tiên Chi ở trong tay người phải không ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ còn muốn trả mối thù lão đã sát hại song thân .

Hàn công tử hỏi :

- Lão gia là bá phụ của tại hạ . Các hạ mà giết người thì tại hạ nên làm thế nào ?

Lý Hàn Thu hững hờ đáp :

- Nếu công tử có năng lực thì sẽ báo thù cho lão .

Hàn công tử cười lạt nói :

- Trước kia tại hạ không muốn giết các hạ, nhưng tình thế hiện nay khác rồi .

Lý Hàn Thu quay lại nhìn Phương Tú thấy hắn đứng xa ngoài hai trượng đang nhắm mắt điều dưỡng, dường như thương thế khá nặng . Đại khái trong thời gian ngắn không thể động thủ chiến đấu ngay được . Chàng không còn lo gì nữa liền cất tiếng lạnh lùng hỏi lại :

- Bây giờ thì làm sao ?

Hàn công tử xẵng giọng :

- Bây giờ tại hạ phát giác ra các hạ là người đáng khinh bỉ .

Lý Hàn Thu tức quá ngửa mặt lên trời cười rộ hỏi :

- Các hạ thóa mạ hay quá ! Có điều tại hạ không hiểu là đáng khinh bỉ ở chỗ nào .

Hàn công tử cất giọng lạnh lùng như băng đáp :

- Lần trước các hạ đến Kim Lăng đã đem Quyên cô nương đi, lần này lại đem theo Tần Nhi .

Lý Hàn Thu chau mày nói :

- Cái đó khó mà nói cho rõ được .

Hàn công tử cười lạt nói :

- Các hạ đừng nói nữa, tại hạ không nghe đâu . Cả hai lần đều trùng hợp .

Đột nhiên thanh âm biến thành gay gắt, gã nói tiếp :

- Bất luận các hạ giải thích thế nào tại hạ cũng không tin được nữa .

Lý Hàn Thu ngửa mặt lên trời cười ha hả nói :

- Tại hạ cũng không cần giải thích .

Lại nghe Phương Tú la lên :

- Hài tử ! Đừng nề nang gì nữa . Gã chỉ là con quỷ háo sắc .

Bỗng nghe hai tiếng binh binh !

Hai đại hán động thủ cùng người khoác trường bào tay cầm gậy trúc đều bị đối phương điểm trúng huyết đạo ngã quay ra .

Hàn công tử trầm giọng nói :

- Bá phụ ! Mời bá phụ lên xe cho mau .

Phương Tú ừ một tiếng rồi chạy lẹ đến gần cỗ xe .

Lý Hàn Thu toan vọt lại ngăn trở thì đột nhiên thấy hào quang loé lên .

Hàn công tử ở trong xe đột nhiên liệng ra mấy lưỡi phi đao bắn tới Lý Hàn Thu .

Lý Hàn Thu múa tít thanh trường kiếm thành một bức màn hàn quang để hộ vệ thân thể .

Mấy tiếng leng keng vang lên. Những lưỡi phi đao bắn tới đều bị thế kiếm của Lý Hàn Thu đánh rớt .

Trong khoảng thời gian chớp nhoáng này, Phương Tú đã nhảy lên cỗ xe của Hàn công tử .

Cỗ xe mũi hình thù cổ quái kia tự động mở cửa ra cho Phương Tú nhảy vào rồi đóng lại .

Lý Hàn Thu trong lúc gạt những lưỡi phi đao đã lỡ mất cơ hội chặn cỗ xe lại .

Bỗng thấy Hàn công tử giật cương, con tuấn mã kéo xe đột nhiên vọt đi .

Lý Hàn Thu đã biết cỗ quái xe này rất nhiều cơ quan phóng ám khí nên không đuổi nữa .

Mẹ con Vương Thị và hán tử khoác áo trường bào tay cầm gậy trúc vẫn đứng nguyên chỗ chưa nhúc nhích .

Lý Hàn Thu chuyển động mục quang đảo mắt nhìn ba người rồi đột nhiên cất bước tiến về phía trước .

Vương phu nhân khẽ cất tiếng gọi :

- Lý tướng công !

Lý Hàn Thu chưa kịp trả lời thì đột nhiên nghe tiếng gió thổi tà áo bay phất phất .

Người khoác áo trường bào tay cầm gậy trúc nhảy vọt tới vượt lên trước Lý Hàn Thu đứng chắn đường .

Lý Hàn Thu ngó người khoác áo trường bào rồi chậm rãi hỏi :

- Phu nhân kêu tại hạ có điều chi dạy bảo ?

- Lý tướng công tuy lấy được Tiên Chi, song nếu không biết cách xử dụng cũng uổng mà thôi .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Theo ý phu nhân thì sao ?

Vương phu nhân đáp :

- Nếu tướng công tin lời mẹ con lão thân thì lão thân tự nguyện truyền thụ phép xử dụng cho tướng công .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Điều kiện trao đổi thế nào ?

Vương phu nhân đáp :

- Chúng ta chia nhau mỗi người một nửa .

Người khoác trường bào tay cầm gậy trúc đột nhiên lắc tấm biển "Báo Quân Tri" mấy tiếng lạch cạch vang lên rồi nói :

- Kiến giả hữu phần ! Tại hạ đã gặp đây dĩ nhiên cũng được chia phần mới phải .

Lý Hàn Thu cười lạt hỏi :

- Các hạ lấy được Tiên Chi có chia cho tại hạ một phần không ?

Người khoác trường bào đáp :

- Cái đó khó nói lắm .

Lý Hàn Thu nói :

- Chúng ta chưa từng quen biết thì dĩ nhiên chưa có giao tình gì với nhau . Ai cũng trông bài thủ đoạn để lấy vật . Các hạ ở đâu tự nhiên nhảy vào đòi chia phần thì không khỏi có chút hoang đường đó .

Người khoác trường bào cười lạt hỏi lại :

- Nếu lão phu không động thủ tỷ đấu với Phương Tú trước thì liệu các hạ có đoạt được Tiên Chi một cách dễ dàng không ?

Lý Hàn Thu trầm ngâm không trả lời . Hiển nhiên chàng đang ngẫm nghĩ về vụ này .

Vương phu nhân dường như sợ Lý Hàn Thu chia phần cho người kia, bà vội lên tiếng :

- Lý tướng công ! Không thể nhận lời y được .

Lý Hàn Thu đảo mắt nhìn Vương phu nhân mỉm cười chứ không nói gì .

Người khoác trường bào lạnh lùng hỏi :

- Tại sao vậy ?

Vương phu nhân đáp :

- Vì không cần các hạ giúp đỡ y cũng cướp được Tiên Chi .

Người khoác trường bào lại hỏi :

- Chắc phu nhân cho hai tên võ sư tùy tùng Phương Tú này bản lĩnh hèn kém lắm phải không ?

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân chỉ biết võ công chúng chẳng thể hơn Phương Tú được .

Người khoác trường bào hững hờ nói :

- Nếu hai gã liên thủ với nhau thì đừng tưởng chúng kém Phương Tú đâu .

Lão ngừng một chút rồi tiếp :

- Chúng ta bất tất phải tranh chấp vụ này . Lão phu tự biết mình có xuất lực một phần thì các vị mới được Tiên Chi một cách dễ dàng . Nếu không chia cho lão phu một phần thì lão phu lại phải động thủ cướp lấy .

Lý Hàn Thu đột nhiên buông tiếng cả cười nói :

- Tại hạ không muốn vì món Tiên Chi này mà lại động thủ với các vị nữa.

Vương phu nhân lộ vẻ khẩn trương hỏi :

- Vậy thì làm thế nào ?

Người mặc trường bào trợn mắt chiếu ra những tia hàn quang, vẻ mặt nghiêm nghị, đứng chờ Lý Hàn Thu trả lời .

Lý Hàn Thu đảo mắt nhìn ba người rồi nói :

- Nếu các vị có lòng tự tin mà đoạt được Tiên Chi ở trong bàn tay tại hạ thì xin mời ra tay . Bằng không tự tin là mình sẽ cướp được thì hay hơn hết là đừng có vọng động . Còn ý kiến của hai vị đưa ra thì hãy để cho tại hạ ngẫm nghĩ rồi sẽ quyết định .

Dứt lời, chàng cất bước đi về phía trước .

Người khoác trường bào vọt mình lên trước cản đường Lý Hàn Thu, nói :

- Tin tức các hạ mang con Tiên Chi trong mình sẽ đồn đại rất mau chóng trên chốn giang hồ . Khi đó các hạ sẽ bị bao vây và có hối hận sẽ không kịp nữa .

Lý Hàn Thu trầm ngâm một chút rồi hỏi :

- Các hạ định uy hiếp tại hạ chăng ?

Người khoác trường bào đáp :

- Lão phu nói mấy câu đó toàn là sự thực . Các hạ mà không tin thì tại hạ cũng chẳng biết làm thế nào được .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Theo khẩu khó các hạ thì dường như có ý muốn động thủ để tranh cướp .

Người mặc trường bào đáp :

- Lão phu không muốn tranh đua với truyền nhân của Thất Tuyệt Ma Kiếm .

Lão hăng giọng một tiếng rồi nói tiếp :

- Từ ngày các hạ ra đời, thế kiếm ác độc đã sát hại nhiều người . Thất Tuyệt Ma Kiếm xuất hiện lần thứ hai trên chốn giang hồ đã làm chấn động võ lâm . Kế hoạch bao vây tiêu trừ các hạ đã có ở trong lòng mọi người nhưng nó chưa thực hiện vì có một thời gian đột nhiên các hạ ẩn tích không thấy đâu nữa . Mặt khác các hạ tuy giết nhiều người nhưng chưa từng hạ sát một hảo nhân nào, nên kế hoạch kia chưa phát động .

Lý Hàn Thu tức giận nói :

- Phương Tú cùng Hàn Đào bề ngoài giả đạo đức mà bề trong man trá . Những hạng người chủ chương chính nghĩa võ lâm sao không tìm bọn này mà trừ diệt ?

Người khoác trường bào đáp :

- Vì Giang Nam Song Hiệp tuy có hành động tàn ác nhưng chỉ ở trong bóng tối, nhiều nhân vật giang hồ chưa nhìn rõ ác tích của họ nhất là những cao nhân chủ trương đại cuộc toàn ẩn lánh ở cao sơn, thiên viện nên không tin chuyện này .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Thế ra bọn họ không phải người đi các nơi làm tai mắt cho mình ư ?

Người khoác trường bào đáp :

- Dĩ nhiên là có . Nhưng những người này phần thì bị Giang Nam Song Hiệp ám hại, phần thì bị họ lung lạc nên mới thành cục diện như ngày nay . Những nhân vật thường qua lại giang hồ phần lớn đã hiểu hành vi tàn ác của họ, nhưng bọn đầu não chủ trương đại cuộc lại không tin có những chuyện đó .

Lý Hàn Thu nói :

- Chà ! Chờ cho giang hồ phát sinh thảm biến, mấy ông cụ đó mới tin thì đã chậm mất rồi !

Người mặc trường bào nói :

- Những chuyện này kể ra có đến nghìn lần mà vẫn không làm cho bọn chúa tể giang hồ thức tỉnh được .

Vương phu nhân đột nhiên xen vào :

- Những chuyện đó có liên quan gì đến Tiên Chi . Lý tướng công chả cần phải dây dưa với lão nữa . Chúng ta đi thôi !

Người mặc trường bào đưa ngang cây trượng trúc ra nói :

- Nếu cứ để thế này cho các vị đi thì lão phu thật chẳng cam tâm .

Lý Hàn Thu cũng cầm ngang lưỡi kiếm, lạnh lùng hỏi :

- Các hạ chuẩn bị làm gì đây ?

Người khoác trường bào cười đáp :

- Lão phu mà không được chia phần Tiên Chi thì đành phải lãnh giáo mấy chiêu Thất Tuyệt Ma Kiếm, mặc dù nó lợi hại phi thường .

Lý Hàn Thu đáp :

- Nếu các hạ thắng được lưỡi kiếm trong tay tại hạ thì dĩ nhiên con Tiên Chi này sẽ thuộc quyền sở hữu của các hạ .

Người khoác trường bào nói :

- Lão phu cũng tự biết mình khó lòng nắm vững phần thắng .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Thế thì sao các hạ lại đòi động thủ tranh cướp ?

Người khoác trường bào đáp :

- Tiên Chi là của báu hiếm có ai thấy cũng mê . Lão phu khi biết mình khó bề địch nổi Thất Tuyệt Ma Kiếm mà cũng không ngăn được lòng tham .

Lý Hàn Thu nói :

- Các hạ nói huyệt toét chỗ sở dụng của mình như vậy thì tựa hồ không phải hạng người cùng hung cực ác .

Người khoác trường bào nói :

- Tại hạ tuy không phải cùng hung cực ác, nhưng cũng không phải là hảo nhân . Nếu tại hạ là hảo nhân thì đã không có lòng tham như vậy .

Lý Hàn Thu thủng thảng hỏi :

- Quý tính đại danh các hạ là gì ?

Người khoác trường bào đáp :

- Tại hạ là Thôi Thông .

Vương phu nhân đột nhiên xen vào :

- Có phải người ta thường kêu bằng Hạt Tiên Thôi đại hiệp ?

Thôi Thông cười đáp :

- Không dám ! Người giang hồ đều kêu tại hạ bằng Thôi Hạt Tử (Người Mù họ Thôi) .

Lý Hàn Thu nói :

- Người võ lâm đã kêu bằng Tiên thì tất nhiên được đồng đạo giang hồ tôn trọng lắm .

Thôi Thông nói :

- Họ muốn nghĩ thế nào tùy họ . Kể ra cũng có một số người tôn trọng Thôi Hạt Tử này, nhưng lại một số người khác căm hận Thôi mỗ thấu xương .

Lý Hàn Thu thủng thảng hỏi :

- Những người hận Thôi đại hiệp là ai ?

Thôi Thông đáp :

- Kẻ hận Thôi Hạt Tử mà là người tồi thì Thôi Hạt Tử mới là người hay . Còn người hay mà oán hận Thôi Hạt Tử thì Thôi mỗ lại là người dở . Hay hay dở dở là tự lòng người ta lựa chọn .

Vương phu nhân nói :

- Thôi đại hiệp là hảo nhân !

Thôi Thông nói :

- Dù Thôi mỗ có là hảo nhân thì cũng không phải là người tốt lắm được . Giả tỷ Thôi mỗ là người tốt lắm thì đã không có ý niệm tham lam muốn chia phần Tiên Chi .

Vương phu nhân nói :

- Thôi đại hiệp đường đường một đấng anh hùng mà đi đoạt đồ vật của kẻ khác để tiếng đồn xa khắp giang hồ há chẳng tổn thương đến hiệp danh ư ?

Thôi Thông cười đáp :

- Nhưng cũng chẳng có cách nào khác được .

Lão đảo mắt nhìn Lý Hàn Thu nói :

- Nếu Thôi mỗ mà bị bại dưới lưỡi Thất Tuyệt Ma Kiếm thì mới chịu bỏ ý nghĩ này .

Lý Hàn Thu nói :

- Được rồi ! Thôi đại hiệp đã nhất định đòi tại hạ phải động thủ thì mời đại hiệp ra tay đi .

Thôi Thông vung trức trượng lên điểm lẹ vào trước ngực Lý Hàn Thu, miệng lão nói :

- Nếu bảo các hạ ra tay trước thì dĩ nhiên các hạ chẳng chịu nào .

Lý Hàn Thu vung trường kiếm lên đánh véo một tiếng vừa gạt cây trượng trức của Thôi Thông vừa nói :

- Thôi đại hiệp hãy coi chừng ! Tại hạ phản kích đây !

Thôi Thông đáp :

- Thất Tuyệt Kiếm pháp sở trường về thế công, Lý công tử cứ việc ra tay .

Lý Hàn Thu không nói gì nữa, huy động trường kiếm như gió táp mưa sa tấn công rất rất .

Thôi Thông tay mặt cầm trượng trúc, tay trái cầm kiếm "Báo Quân Tri" nhất tề thi triển . Những tiếng choang choảng vang lên rùng rợn .

Lý Hàn Thu tấn công ba chiêu rất mau lẹ đều bị kiếm "Báo Quân Tri" của Thôi Thông gạt được .

Thôi Thông gạt ba chiêu kiếm của Lý Hàn Thu rồi liền mở thế phản kích, vung cây trượng trúc lên đánh tới . Một làn bóng trượng chụp xuống .

Lý Hàn Thu cùng thi triển thế kiếm rất mau lẹ tuyệt luân . Bóng trượng ánh kiếm tỏa ra mặt trời . Thỉnh thoảng kiếm thiếc chạm nhau rít lên những tiếng choang choảng .

Nguyên cái kiếm "Báo Quân Tri" ở trong tay Thôi Thông cũng là một món binh khí . Mỗi lần kiếm chiêu của Lý Hàn Thu tấn công rất lợi hại, lão không kịp xoay chuyển cây trượng trúc thì lại dùng kiếm báo quân tri để ra chiêu . Kiếm đụng vào kiếm rít lên những tiếng chát chúa .

Hai mẹ con Vương Thị đứng bên theo dõi cuộc ác đấu phải ở xa ngoài năm thước không dám vào gần .

Chỉ trong khoảnh khắc hai người đã tỷ thí ngoài trăm chiêu .

Lý Hàn Thu từ ngày ra đời tuy đã gặp rất nhiều cao thủ, nhưng ít khi có cuộc chiến hào hứng như bữa nay . Chàng phấn khởi tinh thần, hú lên một tiếng . Thanh trường kiếm của chàng phóng những chiêu thần tốc và thế công mỗi lúc một ác liệt .

Hai bên lại đánh thêm mấy chục chiêu .

Đột nhiên Thôi Thông phát ra một tiếng rên . Bóng trượng ánh kiếm bỗng nhiên dừng lại .

Lý Hàn Thu định thần nhìn ra thì vai bên trái Thôi Thông đã bị mũi kiếm đâm thủng dài đến mấy tấc . Máu tươi từ miệng vết thương ứa ra đỏ lôm .

Thôi Thông ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng rồi nói :

- Thất Tuyệt Kiếm Pháp quả là tuyệt diệu !

Đột nhiên lão xoay mình cất bước chạy đi xa rồi tự nói một mình :

- Quả nhiên là một nhân vật anh hùng !

Rồi chàng cũng cất bước tiến về phía trước .

Vương phu nhân cùng con gái lẽo đẽo chạy theo sau Lý Hàn Thu .

Lý Hàn Thu nghe phía sau có tiếng bước chân, liền dừng bước quay lại hỏi :

- Mẹ con phu nhân còn chưa chịu ư ?

Vương phu nhân đáp :

- Tuy Lý tướng công đã lấy được Tiên Chi nhưng không biết cách sử dụng há chẳng làm uổng mất linh vật ngàn năm hiếm có ?

Lý Hàn Thu nói :

- Cái đó hà tất phu nhân phải nhọc lòng .

Vương phu nhân nói :

- Lão thân có một điều tưởng cần phải nói rõ .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Phu nhân không thể lấy sức tranh đoạt, bây giờ muốn dùng trí để lấy lại chẳng ?

Vương phu nhân lắc đầu đáp :

- Lão thân chỉ nói rõ nội tình . Còn tin hay không là tùy ở tướng công .

Lý Hàn Thu giục :

- Xin phu nhân nói đi !

Vương phu nhân nói :

- Lão thân đã bỏ chất kỳ độc vào trong Tiên Chi . Nếu không biết cách lấy chất độc ra thì nó sẽ tán vào mình Tiên Chi . Khi đó thần vật quý báu này chẳng những mất hết hiệu dụng mà còn làm hại người nữa .

Lý Hàn Thu chau mày hỏi :

- Phu nhân nói thật chẳng ?

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân nói câu nào cũng thật hết .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Thế thì chúng ta phải hợp tác mới được hay sao ?

Vương phu nhân đáp :

- Hợp tác thì lợi cho hai bên . Bằng Lý tướng công tham tâm độc hủồng thì e rằng làm hư của báu mà còn hại mình nữa .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Tại hạ muốn thỉnh giáo phu nhân . Con Tiên Chi này trên quý ở chỗ nào? Nó dùng để chữa bệnh hay để trị thương ?

Vương phu nhân đáp :

- Nó có công hiệu cải tử hồi sinh, làm cho thêm công lực, nếu dùng trường kỳ thì có thể đổi lông tẩy tủy, thoát thai hoán cốt .

Lý Hàn Thu trầm ngâm một lúc rồi nói :

- Phu nhân bất tất thúc bách tại hạ . Để tại hạ ngẫm nghĩ rồi sẽ tính.

Lúc này Tần Nhi ở trong bụi cỏ tiến ra chạy nhanh tới đón chàng . Nàng nói :

- Chúng ta đi lên !

Nàng chìa tay ra kéo Lý Hàn Thu rảo bước chạy về phía trước .

Hai người chạy một mạch chừng hơn mười dặm thì đến một chỗ rừng rậm đầy mồ mả .

Tần Nhi khẽ hỏi :

- Chúng ta hãy vào trong mộ viên kia nghỉ ngơi một lúc nên chẳng ? Vạn nhất bọn họ mà đuổi tới thì chúng ta có thể lợi dụng những mồ mả này để lẩn tránh và cự địch .

Lý Hàn Thu nghĩ thầm trong bụng :

- Chỗ mộ địa quanh co này ít ra cũng có thể ngăn cản được cổ quái xa của Hàn công tử không chạy vào được . Lòng chàng nghĩ vậy song miệng chưa trả lời . Hai người đi vào trong rừng ngồi xuống trước một ngôi mả lớn .

Lý Hàn Thu quay đầu nhìn lại đã thấy mẹ con Vương phu nhân đuổi tới nơi .

Chàng đứng dậy thủng thẳng hỏi :

- Hai mẹ con phu nhân sao cứ theo rồi tại hạ hoài như những âm hồn ám ảnh, chẳng hiểu có dụng tâm gì ?

Vương phu nhân chậm rãi đáp :

- Lão thân vì con Tiên Chi mà phải vất vả ở trong rừng lau mấy năm trời mới lấy được nó chứ không phải chuyện dễ dàng, thì khi nào lại bỏ nó cách dễ dàng được ?

Lý Hàn Thu hỏi :

- Giả tử Tiên Chi lọt vào tay Dương Tú rồi thì sao ?

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân đã ưng thuận theo hấn về Dương Gia Đại Viện cũng chỉ vì Tiên Chi mà thôi .

Tần Nhi ngắt lời :

- Đi theo thì có ăn thua gì ? Dương Tú chẳng những chỉ muốn lấy Tiên Chi, mà còn kiếm chế mẹ con phu nhân ở trong tay để nghe lệnh lão sai khiến .

Vương phu nhân nói :

- Lão thân không phải là hạng người dễ khuất phục đâu, dù có lưu lại trong Dương Gia Đại Viện thì cũng có ngày hạ thủ bọn chúng .

Tần Nhi cười lạt đáp :

- Phu nhân nghĩ thế chẳng là ngây thơ lắm ư ? Dương Tú há phải người dễ đối phó ? Huống chi trong Dương Gia Đại Viện quá nửa cao thủ bị cưỡng bách

phải đầu hàng . Bọn họ cũng có ý nghĩ như phu nhân mà vĩnh viễn không tìm được dịp hạ thủ .

Vương phu nhân nói :

- Đầu chữ nhẫn là chữ đao . Lão thân tự tin có đủ sức hàm dưỡng để nhin nhục .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Phu nhân chuẩn bị phương pháp nào để đối phó với tại hạ ?

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân định thành thực hợp tác với hai vị để hai bên cùng có lợi .

Lý Hàn Thu nói :

- Con Tiên Chi này.....

Vương phu nhân ngắt lời :

- Con Tiên Chi này đủ cung cấp cho mười người sử dụng . Nếu chỉ năm ba người chia phần thì cũng là hồng .

Lý Hàn Thu quay lại nhìn Tần Nhi rồi lại đưa mắt ngó Vương phu nhân nói :

- Mẹ con phu nhân đã mệt rồi xin hãy ngồi xuống đây nghỉ ngơi một lúc

Hết hồi 120